

✦ Texty na tento týden – 1J 2:15–17; L 18:9–14; 1J 1:9; Žd 11:24–26; L 22:24–27; Fp 2:3–8

✦ Základní verš

„*Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.*“ (L 14:11)

Všichni známe lidi s velkým egem. Jsou přesvědčeni o vlastní neomylnosti a dokonalosti. Možná se nám vybaví ti, co chtějí všechny ovládat a mít vše pod kontrolou. Neposlouchají rady druhých a nejsou ochotni se podrobit ani konstruktivní kritice. A nemálo je i těch, kteří neustále vytvářejí konflikty a využívají se v ponižování druhých. Když o tom přemýšlíme, určitě nás napadnou příklady lidí, kteří odpovídají zmíněným charakteristikám. Je zde však velmi důležitá otázka: A co já? Pokud jen ukazují prstem na druhé, a nejsem ochoten si připustit ani jen náznak pýchy ve vlastním životě, pak zcela určitě klamu sám sebe.

Každý z nás se už někdy potýkal s problémem vlastní pýchy. Všichni jsme už zažili chvíle, kdy jsme chtěli vypadat, chovat se, mluvit nebo se zdát lepší než lidé kolem nás, protože jsme byli přesvědčeni, že alespoň v něčem určitě lepší jsme. Kdosi to jednou vyjádřil následovně: Pýcha pramení z touhy ukázat, že naše životy mají skutečnou hodnotu. To je ovšem něco, co si vůbec nepotřebujeme dokazovat. Naše životy totiž mají velkou hodnotu, protože nás stvořil Bůh a zemřel za nás Ježíš Kristus.

Tento týden zjistíme, jaký vliv může mít pýcha na náš vztah k Bohu a na naše vztahy s druhými lidmi. Podíváme se, co nás Bible učí o postoji pokory vůči Bohu i lidem.

✦ Osnova lekce:

Při studiu této lekce budeme zkoumat ničivý vliv pýchy na náš vztah k Bohu i k lidem kolem nás. Na příkladech několika biblických postav uvidíme negativní vliv pýchy, ale i to, jak může naše životy proměnit skutečná (zdravá) pokora.

- 1J 2:15–17 - Varování před nebezpečím pýchy (neděle)
- L 18:11–14 - Podobenství o farizeovi a celníkovi – příklady pýchy a pokory (pondělí)
- Žd 11:24–26 - Mojžíš–příklad pokorného rozhodnutí pro život služby (úterý)
- L 22:24–27 - Ježíšovi učedníci a jejich boj s pýchou (středa)
- Fp 2:3–8 - Kristus jako nejvyšší vzor pokory a služby (čtvrtek)

NE 12. dubna – V SEVRĚNÍ PÝCHY

1J 2:15-17 „¹⁵Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. ¹⁶Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.“

Iz 14:12-14 „¹²Jak jsi spádl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! ¹³A v srdci sis říkal: „Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. ¹⁴Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.““

Fp 2:5-11 „⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nepěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸e ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. ⁹Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, ¹⁰aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – ¹¹a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“

Mk 12:28-31 „²⁸Které přikázání je první ze všech?“ [...] ²⁹Ježíš odpověděl: „První je toto: „Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;“ ³⁰miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!“ ³¹Druhé je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe!“ Většího přikázání nad tato dvě není.““

1Tm 3:1 „¹Věrohodné je to slovo: Kdo chce být biskupem, touží po krásném úkolu. ²Nuže, biskup má být bezúhonný, jen jednou ženatý, střídmý, rozvázný, řádný, pohostinný, schopný učit, ³ne pijan, ne rváč, nýbrž vládný, smírlivý, nezištný.“

PO 13. dubna – SPRÁVNÉ HODNOCENÍ VLASTNÍHO STAVU

L 18:11-14 „¹¹Farizeus se postavil a taktó se sám u sebe modlil: „Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. ¹²Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.“ ¹³Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: „Bože, slituj se nade mnou hříšným! ¹⁴Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponizuje, bude povýšen.“

L 18:9-10 „⁹O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství: ¹⁰„Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník.““

L 14:8-10 „⁸Pozve-li tě někdo na svatbu, nesedej si dopředu; vždyť mezi pozvanými může být někdo váženější, než jsi ty, a ten, kdo vás oba pozval, přijde a řekne ti: „Uvolni mi své místo!“ a ty pak musíš s hanbou dozadu. ¹⁰Ale jsi-li pozván, jdi a posaď se na poslední místo; potom přijde ten, který tě pozval, a řekne ti: „Příteli, pojď dopředu!“ Pak budeš mít čest přede všemi hosty.“

1J 1:9 „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“

1Pt 5:5 „Stejně se i vy mladší podřízujte starším. Všichni se oblečte v pokoru jeden vůči druhému, neboť „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost“.“

ÚT 14. dubna – MOJŽÍŠ, POKORNÝ SLUŽEBNÍK

Žd 11:24-26 „²⁴Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. ²⁵Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem než na čas žít příjemně v hříchu; ²⁶a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.“

Ex 2:12 „Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptána a zahrabal do písku.“

Nu 12:3 „Mojžíš však byl nejpokornější ze všech lidí, kteří byli na zemi.“

ST 15. dubna – NEJVĚTŠÍ PŘESTUPEK

L 22:24-27 „²⁴Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. ²⁵Řekl jim: „Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci. ²⁶Avšak vy ne tak: Kdo mezi vámi je největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. ²⁷Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zдали ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.“

ČT 16. dubna – PODÍVEJ SE NA JEŽÍŠE

L 22:27 „Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zдали ne ten, kdo sedí za stolem? le já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.“

Fp 2:3-8 „³V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý at' má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. ⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponižil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

Ž 138 „¹Davidův . Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy, ²klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. ³Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu. ⁴Hospodine, všichni králové země ti vzdají chválu, až uslyší, co jsi vyřkl. ⁵Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká. ⁶Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zдалky pozná domýšlivce. ⁷I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vtáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí. ⁸Hospodin za mě dokončí zápas . Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouští dílo vlastních rukou!“

PÁ 17. dubna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Čím blíže přicházíme ke Kristu a čím jasněji poznáváme čistotu jeho povahy, tím plněji chápeme závažnost hříchu a tím méně budeme chtít vyvyšovat sami sebe. Lidé, které Pán Bůh považuje za svaté, se nevychloubají vlastní dobrotou.“ (COL 160; PM 80)

„Slávu předchází pokora. Na důležitá místa mezi lidmi vyvyšují nebesa takové jedince, kteří se – jako Jan Křtítel – dokážou pokořit před Bohem. Učedník s dětskou upřímností a otevřeností je v práci na Božím díle nejuspěšnější. Nebesa spolupracují s každým, kdo nehledá vlastní slávu a usiluje o záchranu druhých. [...]

Bůh však pomíjí ty, kdo se vyvyšují a myslí si, že bez nich se velkolepý Boží plán neobejde. Pán dává jasně najevo, že na nich není závislý. Boží dílo se po jejich odchodu nezastaví, ale bude ještě mocněji postupovat kupředu.

Poučení o podstatě Ježíšova království učedníkům nestačilo. Potřebovali nové srdce, které by je uvedlo do souladu s jeho zásadami. [...] Nebe si velmi váží bezelstnosti, nezištnosti a důvěřivé lásky dítěte. Jsou to rysy skutečné velikosti. [...]

Bůh si velmi váží upřímného a kajícího člověka. Neuděluje lidem svou pečeť podle jejich postavení, bohatství či rozumových schopností. Zajímá ho, jsou-li jedno s Kristem.“ (DA 436.437; CL 285)

Otázky k rozhovoru

1. Jaké další postřehy o pýše a pokoře nám přináší následující pasáže? Mt 23,12; Ž 25,9; Ž 149,4 a Jk 4,6.10
2. Upřímně se zamyslete: Kdy jste naposledy „dávali na odiv vlastní dobrotu“? Jak to ovlivnilo váš vztah s Bohem nebo s těmi, před kterými jste se „předváděli“?
3. Co byste mohli ve svém životě změnit, abyste se pokořili před Bohem a posílili tak svůj vztah s ním?

Shrnutí

Pýcha může být jednou z největších překážek růstu ve vztahu s Bohem. Pokud si ve své samolibosti a povyšnosti neuvědomujeme, jak moc tento vztah potřebujeme, prostě ho nebudeme rozvíjet. Naproti tomu Ježíš byl nejpokornějším člověkem na zemi a nejdokonalejším příkladem toho, jak mít blízký vztah s Bohem.

20:01